

Til socialministeren (29/5 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, at det normalt ikke kan lade sig gøre at få betalt børnebidrag tilbage, uanset at pådømmelsen viser sig at være forkert?«

Supplerende svar (21/7 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Justitsministeriet har til Socialministeriet afgivet følgende udtalelse:

»Efter børnelovens § 13, stk. 1, er forældrene hver for sig forpligtet til at forsørge deres børn. Opfylder en af forældrene ikke forsørgelsespligten, kan statsamtet pålægge den pågældende at betale børnebidrag, jf. børnelovens § 13, stk. 2. Efter børnelovens § 18, stk. 2, er det den, der afholder udgifterne ved barnets forsørgelse, der har retten til at kræve børnebidrag fastsat.

Hvis det under en faderskabssag fastslås, at den mand, der er pålagt at betale børnebidrag, ikke er far til barnet, bortfalder bidragspligten selvsagt for ham.

Den pågældende mand har efter almindelige retsgrundsætninger mulighed for at få de erlagte børnebidrag betalt tilbage. Krav herom kan rejses over for moderen (eller den, der har modtaget børnebidragene) eller over for barnets virkelige far. Kravet kan behandles i forbindelse med faderskabssagen, jf. retsplejelovens § 456 r, stk. 7, eller efterfølgende rejses for domstolene ved selvstændigt søgsmål. Hverken statsamtet eller justitsministeren (Civilretsdirektoratet) har hjemmel til at pålægge nogen at betale børnebidragene tilbage til den pågældende mand.

Domstolene har imidlertid været tilbageholdende med at give en mand medhold i, at han skal have børnebidragene tilbage, navnlig fordi det ofte ville være urimeligt eller dog væsentligt byrdefuldt at pålægge den, kravet er rejst overfor, at skulle betale for de af manden erlagte børnebidrag. Afgørelsen vil i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret vurdering af samtlige foreliggende omstændigheder.

Reglerne om forsørgelse overvejes for tiden i Justitsministeriets Børnelovsudvalg. Når resultatet af Børnelovudvalgets overvejelser foreligger, vil Justitsministeriet tage stilling til, om retstilstanden bør søges ændret.«

Socialministeriet kan henholde sig til udtalelsen fra Justitsministeriet.

Spm. nr. S 762

Til indenrigsministeren (7/7 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvordan kan det lade sig gøre, at mellem 400 og 500 herboende flygtninge rejser til Kosova og deltager i krigshandlinger der, og hvilken betydning har det for de pågældendes opholdsstatus her i landet?«

Begrundelse

I såvel TV-Avisen som TV2-Nyhederne den 3. juli 1998 kunne man opleve herboende personer fra Kosova med stolthed i stemmen fortælle, at mellem 400 og 500 af deres landsmænd var taget hjem for at deltage i krigshandlinger.

Det kan undre, at personer, som kan vende hjem til deres eget land og deltage i krigshandlinger, kan opnå opholdstilladelse i Danmark og fastholde deres opholdstilladelse her i landet, når de åbenlyst ikke har brug for det.

Svar (23/7 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, herunder efter §§ 7 og 8 (asyl), var urigtigt eller ikke længere er til stede.

Opholdstilladelsen kan dog ikke inddrages, såfremt udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste tre år, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2. Opholdstilladelsen kan altid inddrages, såfremt tilladelsen er opnået ved svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 3.

I tilfælde, hvor en udlænding er meddelt opholdstilladelse som flygtning her i landet og efterfølgende rejser tilbage til hjemlandet, kan udlændingemyndighederne således efter en konkret vurdering, hvori de humanitære hensyn, som er anført i udlændingelovens § 26, inddrages, beslutte at inddrage den pågældendes opholdstilladelse, såfremt den pågældende